Doğan Kardeş

Sayı: 117 — 20 Ocak 1969, Pazartesi — Fiatı: 50 Kuruş

ZERO X JÜPİTER'E YOLCULUK

(Devamı son sayfada)

Kuruluşundan
beri yayınladığı
çocuk dergisi
ve ikiyüzden fazla
çocuk kitabiyle,
çocuk kültürüne
hizmet eden
ve çocuk eğitiminde
ana-babalara
yardımcı olan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

(MORAN - 2749) — 122

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

20 Ocak 1969

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı : 679-117

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad No. 5 - İstanbul ✱ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. ✱ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 ✱ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık : 25 TL. ✱ Altı aylık: 12,5 TL. ✱ Yurt dışı Yıllık: 38 TL. ✱ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✱ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✱ Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam	sayfa	1500 TL.
3/4	sayfa	1100 TL.
1/2	sayfa	900 TL.
1/3	sayfa	600 TL.
1/4	sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ✱ Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

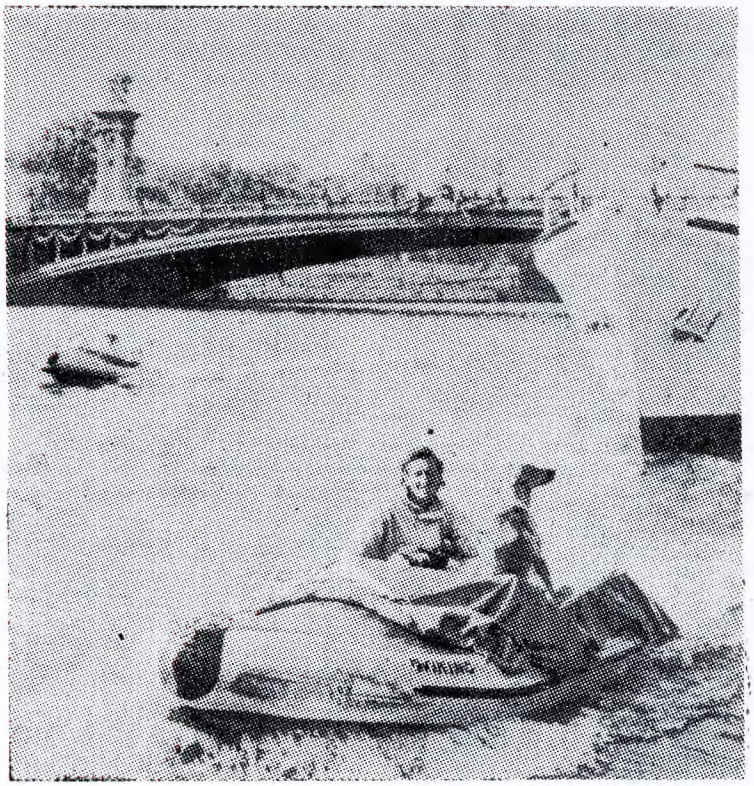

ŞİŞİRME BOTLA YOLCULUK — Robert Delanne adında bir Fransız genci şişirilmiş botla İskenderiye limanından Paris'in Sen Nehri üzerindeki Concorde iskelesine kadar olan 6.000 millik deniz yolunu 75 günde almıştır. Fransız gencine bu yolculuğunda Lükres ve Maya adlı iki köpeği de refakat etmiştir Fotoğraf korkusuz denizcileri Sen Nehri üzerinde göstermektedir.

«YILIN ADAMLARI» — Ay çevresinde Apollo 8 uzay aracıyla yaptıkları başarılı yolculuktan sağ salim dünyaya dönen Anders, Borman (üstte) ve Lovell (altta) isimli Amerika'lı üç astronot «YILIN ADAMLARI» seçilmişlerdir.

143 SAATTE DÜNYA TURU — İlk defa bir kadın pilot iki motorlu spor bir uçakla 143 saatte dünya turunu tamamlamayı başarmıştır. Fotoğraf, Herissa Pélissier adındaki bu Fransız kadınını uçağının başında göstermektedir.

2
KIRK KİŞİ Mİ, ON DÖRT KİŞİ Mİ, HER NEYSE, HAYDUTLAR ATLARINA ATLAYIP GİTTİĞİ ZAMAN CAN MAĞARANIN İÇİNDE NE OLDUĞUNU ÖĞRENMEYE KARAR VERMİŞ...
BEN DE SUSAM DERSEM AÇILIR MI ACABA?..
AÇIL SUSAM AÇIL!..
GIIRÇ.
CAN MAĞARAYA GİRDİĞİNDE GÖZLERİNE İNANAMAMIŞ...
BU KADAR PARAYI ÇALIŞARAK KAZANMADILAR YA ÇALDIKLARINI BURAYA SAKLIYORLAR DEMEK Kİ!
GÖRÜYORSUNUZ YA, CAN'DAN DA HİÇ BİR ŞEY SAKLANMIYOR..

EN İYİSİ ŞUNDAN BİRAZ ALIP ANNEME GÖTÜREYİM BAKALIM O NE DİYECEK?

HAYDİ YAVRUM DEEH!..

ANNE! BU GÜN TILSIMLI BİR MAĞARA BULDUM...
BİR O EKSİKTİ!

SUSAM DİYE BAĞIRINCA KOCAMAN KAPI AÇILIYOR!
ONA NE ŞÜPHE!

MAĞARANIN İÇİ ALTIN VE PARA DOLU...
CAN, BIRAK PALAVRAYI!
© Published — HALL SYNDICATE

BAK!
NEEE?! ALTIN TOZU BU!
ARKASI VAR

Muhabir, İhtiyar kadının gösterdiği koltuğa oturarak onu dinlemeye başladı.

KAHRAMAN ANNE

★

Eli tabancalı iki adam kapıdan içeri girer girmez bir polisle karşılaşınca önce şaşaladılar ama, sonra onu silâhına davranmasına meydan vermeden birkaç kurşunla yere serdiler...

★

Şikago'nun Daily Times gazetesinde çalışmaya başlayan Terry Colangelo adındaki delikanlıya, yazışleri müdürü, gazetesini her gün baştan sona okumak görevini vermişti. Terry, yazışleri müdürünün bu dileğini büyük bir dikkatle yerine getiriyordu.

Gazetenin 10 Ekim 1944 tarihli sayısında, delikanlının gözüne çarpan şu birkaç satır, yılın olayını meydana çıkardı :

«... 9 Aralık 1942'de polis Lundy'yi öldüreni bulana 5000 dolar armağan verilecektir. Her gün saat 12.00-19.00 arasında... numaraya telefon edilmesi...»

Colangelo, bu satırların altında esrarlı bir hikâyenin yatmakta olduğunu düşünerek, durumu yazışleri müdürüne açtı. Sonunda, Jim Mc Guire adlı bir muhabir, olayı araştırmakla görevlendirildi.

Gazeteye bu ilânı verenin, Tillie Majczek adlı yaşlıca bir kadın olduğu öğrenildi. Kadının oğlu, polis Lundy'nin kaatili olduğu gerekçesiyle, müebbet hapse mahkûm edilmişti ve 11 yıldır, Joliet hapisanesinde cezasını çekmekteydi.

Gazete muhabiri Mc Guire, Şikago'nun bir kenar mahallesinde oturmakta olan talihsiz kadını dolaşmaya gitti. Bayan Tillie, kısa boylu, ak saçlı, görünüşte sağlam yapılı bir kadındı. Ama, fazla çalışmaktan hayli yıpranmıştı.

Bayan Tillie, kendisiyle oğlu hakkında görüşmek isteyen gazeteciye yer gösterdikten sonra :

— «Çok iyi çocuktur, oğlum Joe... Benim oğlum kimseye kötülük yapmamıştır... Kimseyi öldürmez, benim oğlum...» diye yarı dertli, yarı öfkeli söylendi.

Gazeteci kendisine, oğlunun suçsuzluğunu gösterecek bir delili olup olmadığını sordu. Kadın bu soruya şaştı :

— «Delili nereden bulayım ben? Elimde delil olsa, gider de 5000 dolar armağan vadeder miyim?»

Gazeteci :

— «Peki, bu kadar parayı nasıl buldunuz?» diye sordu.

Kadın dalgın gözlerle önüne baktı :

— «11 yıldır her gece büyük bir binanın temizliğini yapıyorum,» dedi.

Kocasından kalan azıcık dul maaşıyla geçinemediğini gören kadıncağız, önüne çıkan ilk işi kabul edivermişti. Ama, yılmamış, yorulmamış, 3500 gece çalışıp bu 5000 doları biriktirmişti.

Gazeteci :

— «İlânınıza karşılık veren oldu mu?» diye sordu.

Kadın, hayır anlamında başını salladı. Mc Guire, gazete idarehanesine dönünce müdür sordu :

— «Delikanlının suçsuz olması mümkün mü?»

— «Annesine kalırsa öyle.»

Bunu izleyen aylar boyunca, Times'in muhabirleri, Lundy'nin öldürülmesi olayını uzun boylu araştırdılar. Bu arada, olayın aydınlanması işlerine gelmeyen bazı çevrelerle de savaşmak zorunda kaldılar.

Bahtsız ana Tillie, bu süre içinde çileli işine devam etti. Biriktirdiği paracıklarını her hafta bir bankaya yatırıyordu.

Times'in zeki ve çalışkan muhabirleri, nihayet, Lundy'nin öldürülmesi olayını meydana çıkardılar.

Olay, 9 aralık 1942 günü meydana gelmişti. İstasyonun öbür tarafına düşen göçmenler mahallesi, içkili yerlerle doluydu. Bunlardan bir tanesi, o sıralar, Vera isminde orta yaşlı bir sarışın kadın tarafından işletilmekteydi. 9 aralık günü öğleden sonra 14.30'da nöbetini bitiren Lundy, Vera'nın meyhanesine uğradı. İçeride bir tek müşteri vardı. Lundy'ye servisi bizzat Vera yaptı.

İçerideki tek müşteri, Vera'nın bir aralık mutfağa gitmesinden yararlanarak, Lundy'e, meyhaneci kadının buz dolabında binlerce dolar saklamakta olduğunu ve bunu bütün mahalle halkının bildiğini fısıldadı. Tam bu sırada içeriye tabancalı iki adam girdi. İçeride bir polis görünce ilkin şaşaladılar. Lundy, adamların maksadını sezerek elini silâhına götürdü. Ama gangsterler daha çevik davranarak, Lundy'yi birkaç kurşunla yere serdiler ve ölüm halinde bırakıp gittiler...

Bu olayın üzerinden bir yıl geçmişti. O sırada Şikago Sergisi açılacaktı ve belediye başkanı, şehrin gangsterlerden temizlenmesi için büyük çaba harcıyordu. Bu yüzden, polis Lundy'nin kaatilleri daha sıkı aramaya başlandı.

Cinayetin işlendiği gün, Bayan Tillie'nin makinist çıraklığı yapmakta olan oğlu Joe, Vera'nın meyhanesinden 1 km. uzaktaki evindeydi. Karısı Halen ağır hasta olduğu için o gün işe gitmemişti. Joe'nun üç komşusu, onun cinayet günü karısıyla meşgul olduğuna ve bir aralık kömürlüğe inip kömür çıkardığına dair tanıklıkta bulundular.

Ne var ki, Joe ile karısı bir hata işlemişlerdi. Cinayet olayını hiç bilmedikleri için, akşamı geçirmek üzere telâşla evlerine sığınan bir tanıdıklarını içeri almakta bir sakınca görmemişlerdi. Bu durum, meraklı ve dedikoducu komşuların gözünden de kaçmamıştı. Nitekim polis, Joe'nun suçlu veya suç ortağı olmasından şüphelendi.

Joe'nun görünüş bakımından gangsterlikle en ufak bir ilgisi yoktu. Tersine, kısa boylu, çelimsiz bir erkekti. Ama, görünüş, hiçbir şeyi kurtarmaya yetmedi.

Davaya bakan yargıç, Joe'yu mahkûm etmekle birlikte, İşin içinde bir iş olduğunu sezmiş, hattâ bunu açıkça söylemişti. Ne yazık ki, yargıç, davayı yeni baştan ele alamadan öldü. Böylece, Şikago şehri, Joe'yu çarçabuk unutuverdi.

Joe'nun karısı, tek oğluyla birlikte ara sıra kocasını dolaşmaya geliyordu. Bayan Tillie de sık sık hapisaneye uğruyor, oğluna cesaret veriyor, para biriktirerek onu kurtaracağını vadediyordu.

Joe'nun suçsuzluğuna inanan Times muhabirleri, hummalı bir çalışmaya giriştiler. Eski dosyaları incelediler, tanıklar hakkında araştırma yaptılar ve polis müdürlüğünün saklamaya çalıştığı birtakım belgeleri açığa çıkardılar. Basının desteğiyle ruhî ve mekanik testlere tâbi tutulan Joe'nun, nihayet suçsuz olduğu anlaşıldı. Vali, onun serbest bırakılması emrini vermek zorunda kaldı.

Joe, 15 ağustos 1955 günü, Joliet hapisanesinden çıktı. Times gazetesi, Bayan Tillie'nin vadettiği 5000 doları kabul etmediğinden, parayı oğlu için saklamaya karar verdi. Joe ise, annesi ölünceye dek, hayatını kendi kendine kazanmaya giriştı.

GARİP ama GERÇEK

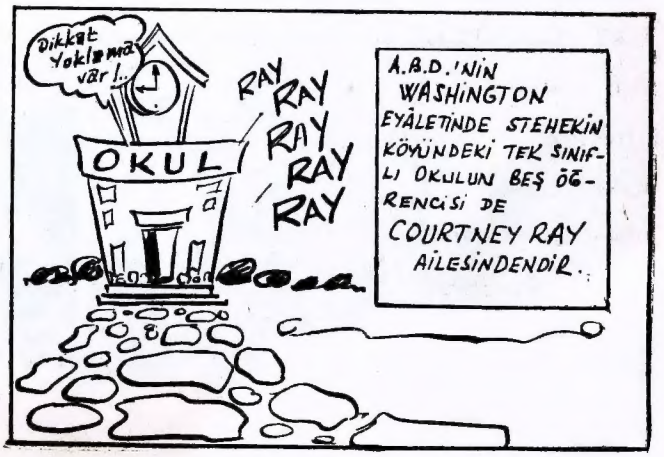

Tarzan
TARZAN'LA ARKADAŞI VALTOR, AZGIN SULARDAN GEÇİP, VALTOR'UN DÜŞMANLARININ ÜLKESİ OLAN CATNE'DEKİLERE GÖRÜNMEDEN, ATNE'YE GİTMEYE ÇALIŞIYORLARDI. 10
AMA CATNE'LİLERE GÖRÜNMEDEN GEÇMEK İÇİN BUNDAN İYİ BİR FIRSAT OLAMAZ TARZAN....
BENCE GERİ DÖNÜP FIRTINANIN DİNMESİNİ BEKLEMEK İYİ OLACAK!

NEHİR ÇOK DERİN DEGİLDİR KOLAY GEÇERİZ..
EVET AMA SULARIN ALTINDA NE VAR BİLMİYORUZ. ATLARIMIZ BİR TÖKEZLERSE!

SULARI GEÇTİK Mİ KURTULDUK SAYILIR. ONDAN SONRA KOLAY ATNE YOLU GÖRÜNDÜ DEMEKTİR...
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

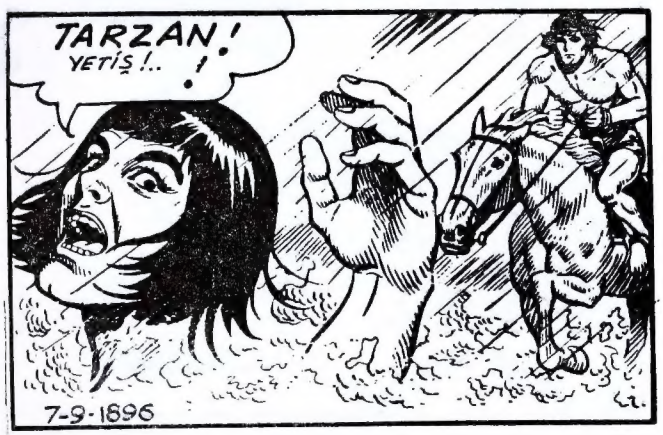
TARZAN! YETİŞ!..
7-9-1896

VALTOOR!! NERDESİN?

TARZAN ARKADAŞINI BULMAK İÇİN HEMEN ATINDAN İNDİ.
JOHN CELARDO

O ANDA AZGIN SULAR HEM ATI, HEM TARZANI ALABORA EDİVERDİLER.

UZUN BİR ZAMAN SONRA...

TARZAN.!!

NERDESİN? TARZAN!!
HERHALDE SULARA KAPILIP BOĞULDU. ZAVALLI... KEŞKE ONU BURALARA GETİRMESEYDİM...
KABAHAT BEN DE O BENİ ÖLÜMDEN KURTARDI. BEN İSE ONUN ÖLÜMÜNE SEBEP OLDUM...

BÜTÜN GECE ONU ARARIM. BULAMASSAM YARIN SABAH YALNIZ OLARAK MEMLEKETİME DÖNERİM. ÇOK YAZIK...

O SIRADA TARZAN KURU BİR YAPRAK GİBİ SULARA KAPILMIŞ SÜRÜKLENİYORDU.

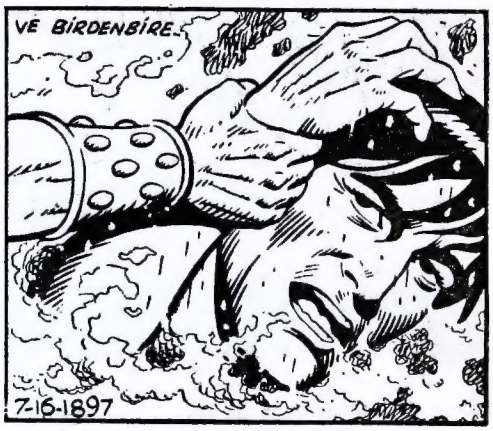
VE BİRDENBİRE..
7-16-1897

ALIN SİLÂHLARINI ÜZERİNDEN.
SONRA DA MUHAFIZLAR ODASINA GETİRİN ÇABUK!

BİR ATNE'Lİ CASUS YAKALADIK ŞEF. ÜLKEMİZE GİRMEYE ÇALIŞIYORDU...
BEN NE ATNE'LİYİM NE DE CASUSUM. ADIM TARZAN'DIR. AFRİKADAN GELİYORUM..

NEHRİ GEÇMEYE ÇALIŞIYORDUM. SULARA KAPILDIM.. SONRA DA...
ANLAŞILDI SENİ, KRALİÇEMİZİ ÖLDÜRTMEYE GÖNDERDİLER.

ATIN ŞUNU ZİNDANA DA AKLI BAŞINA GELSİN. PİS CASUS... GÖTÜRÜN!

AFRİKA ORMANLARINDA RAHAT, RAHAT YAŞARKEN, NE VARDI BURALARA GELİP DE BU İŞLERE KARIŞACAK?..
ARKASI VAR

GÜNÜMÜZÜN EN HIZLI TRENLERİ

Dünyanın ileri ülkelerinde bugün trenlerin hızları 100 kilometrenin çok üstüne çıkmış bulunuyor

Bugün trenler düne nazaran çok hızlanmış bulunuyor. Saatte ortalama 100 kilometrelik bir hız, gelişmiş ülkeler için artık normal sayılıyor. Bununla birlikte Amerika, İngiltere ve Fransa'da hız ortalaması 100 kilometrenin üzerinde olan pek çok tren vardır.

Günümüzün en hızlı trenlerinin en önemlileri şunlardır:

TWİN ZEPHYR — Amerika Birleşik Devletleri'nde Köpek çayırları ile La Gress arasındaki 100 kilometreden biraz az bir hat üzerinde işleyen bu trenin saatte ortalama 135,9 kilometrelik bir hızı vardır.

CHALLENGER — Amerika Birleşik Devletlerinde Grand Esland - Nert Platte arasında işleyen bu trenin 129,6 kilometrelik bir hızı vardır.

MİSTRAL — Fransa'nın en hızlı trenidir. Paris - Dijon arasındaki yolu saatte ortalama 128 kilometrelik bir hızla kateder. Bu kataın lokomotifi elektrikle işler. 107 ton ağırlığı vardır. Ve 5.000 beygir gücündedir.

FLYİNG SCOTCHMAN — İngilizlerin, Londra - Edinbourg arasında işleyen bu treni buharlı bir lokomotifle çekilmekte ve saatte ortalama 105,3 kilometre hızla gitmektedir.

Demiryollarında sağlanan bu hız lokomotiflerin çekiş gücüne bağlıdır. Tek başına büyük bir hıza erişen lokomotif pek bir şey ifade etmez. Esas lokomotifin peşindeki vagonları aynı hızla çekebilmesidir. Günümüzün en hızlı ve çekiş gücü en fazla olan lokomotifleri elektrikle işlemektedir. Bunlar arasında Fransızların yapmış olduğu iki lokomotif kilometrelik başdöndürücü yapılan denemelerde 331 bir hıza ulaşmıştır. Elektrikli bu iki lokomotife bu hızı kazandıran özel bir dişli sistemidir. Tıpkı otomobillerin vites kutusuna benziyen bir sistem lokomotifelrin kısa bir süre içinde büyük hız kazanmalarını sağlamaktadır. Böylece istasyonlara girerken hız kesmeleri ve istasyondan çıkarken tekrar hız kazanmaları kolaylaşmış olmaktadır.

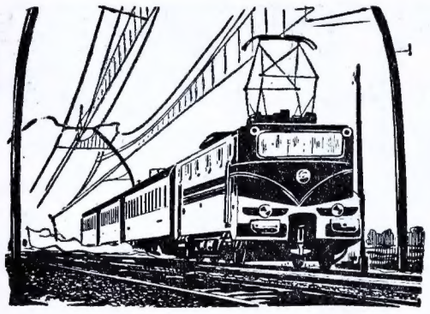

Elektrik gücüyle işleyen bu harika Fransız lokomotifi tek başına saatte 331 km. hız yapmaktadır.

Geçen ay olduğu gibi OCAK ayında da

YAPI ve KREDİ BANKASI

KARDEŞLERİMİZİ PARA BİRİKTİRMEYE ALIŞTIRMAK AMACIYLA

BEŞ *Doğan Kardeş* **OKUYUCUSUNA**

500'er liralık **PARA BİRİKTİRME FONU AÇIYOR!..**

PARA BİRİKTİRME FONU kurasını kazanacak kardeşlerimiz, Yapı ve Kredi Bankası'nın milyonlarca lira tutarındaki apartman daireleri ve para ikramiyeleriyle dolu bütün çekilişlerine katılabileceklerdir. Çünkü Yapı ve Kredi Bankası, PARA BİRİKTİRME FONU talihlilerine 500'er liralık birer ikramiyeli aile cüzdanı verecektir.

DİKKAT!

PARA BİRİKTİRME FONU Ocak ayı çekilişine katılabilmek için, dergimizin son sayfasında çıkmakta olan PARA BİRİKTİRME FONU kuponlarını eksiksiz olarak biriktirip saklayınız. 1 ve 2 numaralı kuponlar, bundan önceki Ocak sayılarımızda çıkmıştı. Bu sayımızda 3 numaralı kuponu yayımlıyoruz. Gelecek sayıda çıkacak olan 4 numaralı kuponla, Ocak ayı çekilişine ait kupon yayınımız sona erecektir.

NOT : Bu çekilişe katılma süresini gelecek sayımızda açıklıyoruz.

HAYVAN MASALLARI: 7

BAŞI EZİLECEK YILAN

Yazan : EFLÂTUN CEM GÜNEY

Bir varmış, bir yokmuş.. Evvel zaman içinde, köylerden bir köyde yufka yürekli biri varmış. Ne bir kurdun tüyüne dokunurmuş, ne bir kuşun kanadına. Bundandır, Canyakmaz derlermiş adına..

Köylü değil mi, bir ayağı köyde ise, bir ayağı şehirde olur. Bizim Canyakmaz, günün birinde köyüne dönüyormuş. Tam öğle zamanı, güneş kurşun gibi eriyip yakıyormuş; otu, çöpü yakmaz olur mu! bir yere gelmiş ki, ne görsün, yolun kıyısındaki çalı, çırpı tutuşmuş, yel vurdukça halka genişliyor; bu ateşin ortasında da iri yarı bir yılan «cık! cık!» edip duruyor...

Allahın dağında su yok, sel yok; yağmur olup yağacak hali yok ya adamın! Kendi kendine :

— «Ne ise, kaplan meşeli orman değil ya bu, bir yığın çalı, çırpı; yanar yanar kül olur; kül savrulur yol olur. Yananı kurtaramazsam şu yılanı da kurtaramaz mıyım?» diye düşünmüş. Dağarcığını boşaltıp bir değneğin ucuna bağlıyarak uzatmış yılana doğru, yanıp gitmekten kurtarmış onu..

Soyu kurusun, yılan bu! Dağarcıktan çıkar çıkmaz elin adamını sokmaya kalkmasın mı! Canyakmaz neye uğradığını bilememiş:

— «Yılan kardeş; niyetini anlıyorum, anlıyorum ama, iyiliğe karşı kemlik, kötülük olur mu?» deyince, yılan başını kaldırmış :

— «Ne diye olmıyacakmış, yaratan böyle yaratmış beni! kahrımı, dehrimi dökmezsem yılan olduğum neyimden belli olacak?»

Bunlar, böylesine tartışıp durmuşlar, sonra, dağda, belde raslıyacakları birine sormayı kurmuşlar.

Az gitmişler, uz gitmişler; derken bir koyun çıkmış önlerine. Canyakmaz :

— «Koyun kardeş,» demiş. «Ben şu yılanı yanıp kül olmaktan kurtardım. 'Eline sağlık!' deyecek yerde sokup öldürmek istiyor beni; iyiliğe karşı kemlik olur mu?» deyince koyun acı acı melemiş :

— «A yolcu baba,» demiş. «İyiliğe karşı kemlik olmaz, olmaz ama bu yılan kimbilir kimden öğrendi bu huyu.. Öyle ya, bizim insan oğluna ettiğimiz iyiliği, şu dünyada kim eder? Her ocakta bizim adımız, her sofrada bizim tadımız. Daha da süt isteyene süt veriyoruz, yün isteyene yün.. Bu iyiliğimizi bir tutam otla ödeyecek yerde, tutup canımıza kıyıyorlar. Ne yapalım, gökten kurban olarak inmedik mi, diyor, bu kaderimize boyun büküyoruz ama, gözleri açılmadık kuzularımızı, gözlerimizin önünde kara saplı bıçağın altına yatırmaları yok mu, yakıp yandırıyor bizi. De sen ana ol da dayanabilirsen, dayan! İmdi, insan, insan iken iyiliğe karşı kötülük yaptıktan sonra, yılan, yılan olarak yapmış çok mu?» demesin mi! Canyakmaz kulaklarına inanamamış :

— «A koyun kardeş, yerden göğe kadar haklısın, haklısın ama, hepimizin huyu, tüyü bir değil ki.. Koyunlar içinde ak koyun da var, kara koyun da.. İnsanlar içinde de ak yürekli olanlar da var, kara yürekli olanlar da.. Ben, karıncaya bile basmam, Şimdiyedek nice koç, koyun kurban ettim ama, birgüne bir gün bir emlik kuzuya el sürmedim; ona bıçak süren eller onmasın, benim suçum, günahım ne?» diyip, koyunun yüzüne bakmış; koyun da yılanın gözüne bakmış. Bunun üzerine başka birine sormak için dizilmişler yola.

Az gitmişler, uz gitmişler derken, bir eşek çıkmış önlerine..

Canyakmaz, o uzun kulaklının kulağına eğilip :

— «A benim yol arkadaşım; ben, şu yılanı yanıp kül olmaktan kurtardım. Önümde başını eğecek yerde, sokup öldürmek için kuyruğunu kaldırıyor. İyiliğe karşı böyle kemlik olur mu?» deyince, zavallı eşek bir yarasına dokunulmuş gibi başını sallamış :

— «A yolcu baba,» demiş. «İyiliğe karşı kemlik olmaz, olmaz ama, bu yılan kim bilir kimden öğrendi bu kötülüğü! Öyle ya, yokuşlarda ter dökerek, inişlerde tırnak sökerek şu insanoğluna bizim yaptığımız iyiliği kim yapar! Bir bakraç su, bir avuç yem; akşama kadar ağzımızda gem! Ne yana çekseler, o yana gideriz. Öyleyken bir (deh!) diyip de iki özengiyi böğrümüze indirmezler mi! Akı, karayı yitiririz Bu yetmiyormuş gibi, bir de (nodul) dedikleri ucu demirli değneğin ucunu boynumuza batırmazlar mı! Ölür, ölür, diririz. Şu delik, deşik böğrüme, kanlar içinde kalan boynuma bakın da, bunca iyiliklere karşı ne türlü kötülükler olurmuş şu dünyada, görün bir. İmdi, insan, insan iken böyle yaptıktan geri, yılan, yılan olarak yapmış çok mu?» demesin mi!

Canyakmaz, bu yanıp yakınan eşeğin bir delik, deşik olan böğrüne, bir de kanlar içinde kalan boynuna bakmış, insanlığından utanmış :

— «A benim uysal arkadaşım,» demiş. «Bizde iyiler çok ya, kötüler de yok değil. Onlar, bu dünyada ettiklerinin hesabını öbür dünyada verecekler. Ben, birgüne birgün, ne bir özengi vurdum eşeğime, ne de bir iğne batırdım.» deyip, eşeğin yüzüne bakmış, eşek de yılanın gözüne bakmış; yılan da :

— «Gördün mü insanoğlu; şu ağızsız, dilsizlere yaptıklarınızı! daha bir diyeceğin kaldı mı?» diye sorunca, Canyakmaz:

— «Gördüm, kurşunla vurulmuşa döndüm, döndüm ama, benim bunda ne suçum var? Bir de bu dağların padişahı Arslana soralım» deyip, yılanın yüzüne bakmış; yılan da uzun kulaklının gözüne bakmış; yeniden tutmuşlar yolu, arslan yatağına doğru..

Az gitmişler, uz gitmişler; akşam üstü bir mağaraya yetmişler. Tilkinin biri karşılamış onları. Meğer, arslanın gözcülerindenmiş; dağı, taşı gözlüyor, olanı, biteni izliyormuş Gelenleri görünce, kulaklarını dikip:

— «Arslanın kapısında bitecek bir işiniz mi var?» diye sormuş.

Canyakmaz da :

— «Sorma tilki kardeş;» demiş. «Şu yılanla başım derde girdi. Yerini, yuvasını ateş sarmıştı. Yüreğim dayanmadı. Dağarcığımı uzatıp kurtardım ama, kendi elimle belayı satın aldım. Allah gönlüne göre versin diyecek yerde, sokup öldürmek istiyor beni. İyiliğe karşı böyle kemlik olur mu? Koca arslana danışmaya geldik bunu; ne derse boynumu eğeceğim; hayatım dilinin ucunda!»

Tilki, şöyle bir tuhaf baktıktan sonra :

— «Haydi be; eğleniyor musunuz benimle! Şu kulaç kulaç yağlı kayış, böyle bir torbaya, dağarcığa sığar mı; kandırdığınız kaç yaşında? Şimdi gidip arslana haber verirsem, ikiniz de ölümlerden ölüm beğenirsiniz sonra..» deyince, yılanı bir korku alıp :

— «A tilki kardeş; ne diye sizinle eğlenelim? Ben her torbaya girer, her dağarcığa sığarım. Sınamayı kurt yemez ya, isterseniz gözünüz önünde girip çıkayım bir?» demiş,

Bunun üstüne tilki bir göz etmiş Canyakmaz'a; o da bir değneğin ucuna bağlayıp dağarcığını, uzatmış yılana. Yılan, bir kıvrılmış, bir bükülmüş, karanlık bir su gibi dökülmüş dağarcığa.

O zaman, tilki de ne yapsa beğenirsiniz? Ne yapacak, tilkiliğini yapmış. Kaşla, göz arasında dağarcığın ağzını bağlayıp Canyakmaz'a vermiş ve demiş :

— «İnsan oğlu;» demiş. «Huyum batsın! Ben de bazan ayın - oyun ederim ama hiçbir iyiliği ayaklar altına almam. Vaktile, bir Tekir kedi bana bir güvercin hediye etmişti de, kırk gece misafir edip ağırlamıştım onu. Bize değmiyen yılan, bin yıl yaşasın ama, böyle iyiliğe karşı kemlik edenlerin başını ezmeli, başını..»

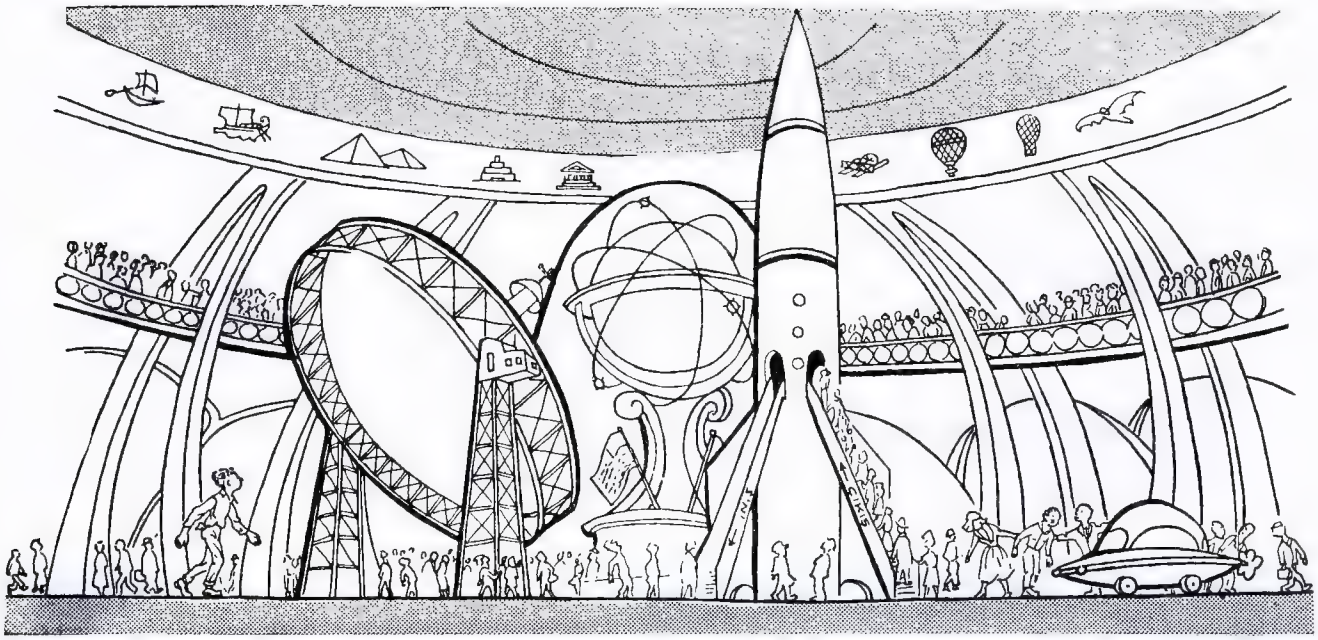

DÜNYA YULARLAK DEĞİLSE

YAZAN: WILLIAM HAYES. ÇEVİREN: SEMRA TUNA

— 14 —

Jüri Pete'nin projesinde bilimsel araştırma ruhunun bulunduğuna ve bu yüzden en orijinal proje olduğuna karar verdi. Böylece Pete, Bilimsel Araştırmalar Sergisi'ne gitmeye hak kazandı...

Eve dönerken annemle babama ne diyeceğimi düşündüm. Kendi kendime diyordum ki :

— «İster misin evin bütün ışıkları yansın. Belki de polisler falan beni arıyordur.»

Evi karanlık ve sessiz buldum. Yokluğumu fark etmemişlerdi.

Ben de ışık yakmadım. Yatmak için soyunurken bir sandalyeye çarptım. Babam seslendi :

— «Pete, daha yatmadın mı sen?»

— «Yatıyorum babacığım.»

— «Çok geç oldu, değil mi? Ne yaptın?»

— «Tarih çalıştım.»

Yarışma sonucunun bildirilmesine tam bir hafta vardı. O hafta yapılacak öyle çok şeyler çıkıyordu ki... Tatil yaklaştıkça bu işler çoğalıyor, öğrenilecek dersler azalıyordu.

Bir gün ailelerimiz okula davet edildi. Sınıfları temizleyip çiçekler koyduk. Görünüşte buralarda hiç ders yapılmamış gibiydi. Sınıfların her zaman ne şekilde olduğunu bilmiyenler bütün yıl çiçek toplayıp tahta silmekten başka bir şey yapmadığımızı sanabilirlerdi.

Ailelerimiz okulu gezip öğretmenlerle konuştular. Annemle babam da bunların arasındaydı. Herkes gülüyor, bir şeyler anlatıyordu. Derslerimizden, çalışmalarımızdan söz edildiği yoktu. Yalnız Mr. Stroop babamla konuşurken şu sözlerini duymuştum :

— «Size kesinlikle söyleyebilirim ki Pete'nin kafası her an çalışıyor.»

Okuldaki bütün bu değişikliklere rağmen o hafta bana çok uzun geldi. Cuma günü birinciyi ilân edeceklerdi.

O sabah midemde bir eziklik duyuyordum. Okula gittiğim zaman Chet'e dedim ki :

— «Sergiye gitmek istediğimden pek emin değilim. Yalnız şu bekleme olmasa...»

Chet :

— «Bak ne yazmışlar,» diyerek beni ilân tahtasının önüne çekti.

Yazıyı beraberce okuduk :

«Bu yıl orijinal okul dışı projesi yarışmasına pek çok öğrencimiz katıldığından jüri kararını vermek için zamanı uzatmıştır. Bilimsel Araştırmalar sergisine gönderilecek öğrencinin adı Pazartesi sabahı yapılacak toplantıda açıklanacaktır.»

— «Chet, bunu olsa olsa moralimizi bozmak için yapıyorlar,» dedim.

— «Evet, bu kadar bekletmeleri doğru değil.»

— «Pazartesi sabahına kadar meraktan deli olacağım...»

Zaman bir türlü geçmek bilmiyordu. Cumartesi sabahı ikide bir saate bakmaktan başka bir şey yapmıyordum. Bu halimi gören annem :

— «Oyalanacak bir iş bulursan zaman daha çabuk geçer,» dedi.

— «Çok doğru anneciğim,» diyerek arka bahçenin yolunu tuttum. Çıkmadan saate bir daha göz atmıştım. 9 - 15 i gösteriyordu.

Önce garajın kapısındaki çembere top atıp basketbol çalıştım. Sonra duvarın üstünde yürüdüm. Bundan sıkılınca patenlerimin tekerleklerini yağladım. Nişancılık oynadım. Çemberden birkaç kere daha top geçirdim.

İçeri girip saate baktım : 9.27. Demek yirmi dakika geçmişti. Masaya oturup başımı ellerimin arasına aldım. Anneme :

— «Pazartesi sabahı olunca bana haber ver,» dedim.

Ben öyle otururken babam geldi.

— «Bu da ne demek oluyor,» diye çıkıştı. «Bu haline bir son vermek gerek.»

Benim iyiliğim için bir konuşma yaptı. Sonunda çimleri kırpmam kararlaştırılmıştı.

Bu işi yaparken kendi kendime söylenip duruyordum.

— «Pete, aklını başına topla. Bir daha ne yapacağını bilemezsen bunu kimseye belli etme.»

Pazartesi sabahı toplantıda kayıtsız bir tavır takındım. Gören beni hiç proje yapmamış, sergiye gitmeye heveslenmemiş sanırdı.

Mr. Stroop ortaya çıkıp yarışma sonucunun bildirileceğini haber verdi. Bir zaman öğrencilerin kabiliyet ve işlek zekâları hakkında konuştu.

Jüri yarışmaya katılan öğrencilerin projelerini nasıl bir anlayışla yaptığını göz önüne almıştı. Karne notları da seçimi etkilemişti.

Mr. Stroop jürinin karar vermesinin hiç de kolay olmadığını söylüyordu, ama bir proje diğerleri arasında üstünlüğünü hemen belli etmişti. Bunun nedeni araştırma-

DOĞAN KARDEŞ'TEN DERGİ VE KİTAP İSTEYEN KARDEŞLER

1) DOĞAN KARDEŞ'in geçmiş sayılarını edinmek istiyorsanız, bize hangi sayıları istediğinizi bildirin. Mektubunuza kendi adresinizi mutlaka yazın. Zarfın içine, istediğiniz her DOĞAN KARDEŞ sayısı için (50) kuruşluk posta pulu koymayı unutmayın.

2) Yayımladığımız kitap listesi dışında istekte bulunmayın.

3) «İndirimli Kitap Kuponları» yalnız listedeki kitaplar için geçerlidir.

4) ÖDEMELİ olarak kitap ve dergi istemeyin.

5) İçine posta pulu koyduğunuz istek mektuplarınızı TAAHHÜTLÜ olarak şu adrese postalayın.

DOĞAN KARDEŞ P. K. 1146 İSTANBUL

nın çok değişik bir tarzda sunulmasıydı.

Boğazımıza yumruk gibi bir şey tıkanmıştı. «Araştırmanın çok değişik bir tarzda sunulması» ne demekti? Deri cilt! Yaldızlı kapak! 175 sayfa! Chet'e fısıldadım :

— «Wilfred'i seçmişler.»

— «Zararı yok Pete. Bence en iyisi senin projendi. Jüri haksızlık yapmış.»

Mr. Stroop o sırada şunları söylüyordu :

— «Bu yarışmacı bilimsel metoda inanmış, güvenmiş. İşin başında nasıl bir yanılmaya uğradığını açıklamaktan çekinmemiş. Sonra bunu ne şekilde anladığını ve bilimsel sonuca nasıl ulaştığını anlatmış. Jüri bu projede bilimsel araştırma ruhunun bulunduğuna ve bu yüzden en orijinal proje olduğuna karar verdi. Bu değerli projeyi yapan öğrencimiz Bilimsel Araştırmalar sergisine gitmeye hak kazanmıştır. Kendisini size tanıtıyorum. Peter Sheldon. Peter Sheldon'u hep beraber alkışlayalım.»

Chet :

— «Hey Pete, seni seçmişler,» diye boynuma sarıldı.

Ne yapacağımı bilemiyordum. Alkışlar kulaklarımda çınlıyordu. Heyecandan kalbim yerinden çıkacak gibiydi.

Toplantıdan sonra Wilfred Strathmore yanıma gelip elimi sıktı. Tebrik etti.

Sergi gerçekten görülecek bir yerdi. Yeni buluşlar arasında neler neler vardı... Elektronik beyinler, çeşit çeşit makinalar... Satranç oynayan bir robot... Birisi bu robotu üç oyundan ikisinde mat etti. Robotu yapan bilgin daha iyi oynaması için üzerinde çalışacakmış.

Okuldaki spor salonundan biraz daha büyük bir salona «Gelecek Yüzyıl» adı verilmişti. Burada gördüğüm şeylerin bir tanesi şoförsüz otomobildi. Bu otomobil kendi kendine yolu takip ediyor, içinde oturanlar rahat rahat konuşup dışarı bakıyorlardı.

Bundan başka büyük bir uzay gemisi vardı. Aya, gezegenlere, uzak yıldızlara yolcu taşıyacaktı. Daha küçük bir roket dünya ülkeleri arasında işleyecekti. Buna seyahatten hoşlanmıyanlar binecek, hiç rahatsız olmadan istedikleri yere gidebileceklerdi.

Mr. Stroop da sergiye gelmişti. Pavyonları beraber gezdik. Çok modern bir ev gördük. Bu evde bütün işler duvarlardaki düğmelere basınca kendi kendine yapılıyordu. Evin dışındaki çimenler bile böyle otomatik olarak kırpılıyordu.

Mr. Stroop :

— «Böyle bir evde yaşamak ister miydin,» diye sordu.

— «Bilmem.» diye cevap verdim. «Eğer biz böyle bir evde oturacak olsak ailede düğmeye basma işi yine bana kalır.»

Satış pavyonlarından anneme bir âlet aldım. Patates soyuyor, şişe açıyor, termometre ve barometre işini de görüyor. Annem şimdi benim de istediğim zaman kullanmama izin veriyor. Bana en çok havanın sıcaklığını ölçmek için lâzım oluyor. Bir hafta iki kere gazetedeki hava raporunda yanlışlık çıktı.

Serginin yöneticilerinden bazı kimselerle konuştum. Onlara modern hayatın bilimsel gelişmeleri hakkında düşündüklerimi anlattım. Hepsi nazik insanlardı. Benim fikirlerimle gerçekten ilgileniyor gibi bir halleri vardı. Yalnız konuştuğum kişilerin çoğu radarlı bisikletlere henüz ihtiyaç olmadığını söylediler.

Birisiyle konuşmam çok uzun sürdü. Bilimsel yeniliklerin ancak zamanla kabul edileceğini ve en güç işin insanları bu yeniliklerin yararlı yönüne inandırmak olduğunu söylüyordu.

Bilim dünyasının yeni buluşlarını görmem benim de yeni şeyler düşünmeme yaradı. Şimdi bunların bazıları üzerinde çalışıyorum.

Okul açıldığı zaman bir yaş büyümüş olacağım. Onun için bu yıl geçen yıldan daha çok başarı göstermeliyim. Mr. Stroop, Mr. Eggleston ve Mr. Henhauser benden mutlaka daha büyük işler bekliyecekler.

— S O N —

MİNARE NASIL YAPILIR?

Kendini kurnaz sanan adamın biri, Hoca'yı şaşırtmak için sormuş :

— «Hocam, bu minareleri nasıl yaparlar dersin?»

Hoca hiç altta kalır mı?

— «Bunu bilmiyecek ne var. Kuyuların içini dışına çevirirler!..»

AÇIKGÖZ YOLCU!

— «Şoför oğlum, beni şu bavulumla istasyona kadar kaça götürürsün?»

— «Beş lira ver amca. Senden bavul parası almıyorum.»

— «Öyleyse sen bavulumu götürüver, ben yaya geleyim!»

AĞLAMASI TUTARSA

Küçük Belgin annesiyle gezmeye gidiyordu. Belgin kapıdan çıkarken annesine:

— «Anneciğim,» dedi. «Yanına şeker aldın mı?»

— «Niçin soruyorsun?»

— «Belki sokakta ağlamam tutar da onun için...»

BANA DA SOR!..

Aysen babasıyla yolda giderken, bir pastahanenin önünden geçiyorlardı. Küçük kız :

— «Babacığım,» dedi. «Pasta ister misin?»

— «Hayır yavrum.»

— «Şimdi sen de bana sor babacığım.»

BULMACA

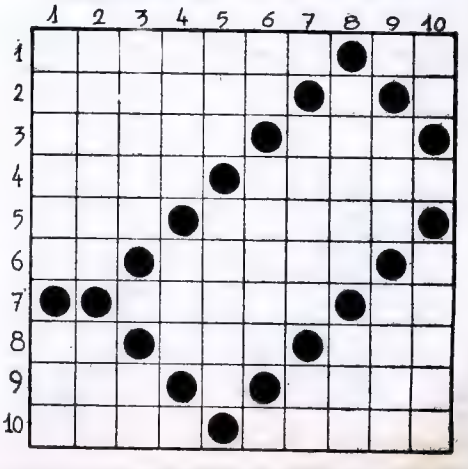

SOLDAN SAĞA : 1) Mum. Birinci şahıs çekim eki. 2) Bir emir. 3) Bir spor veya âleti. At yavrusu. 4) Tersi bazı isimlerin başına getirildiğinde onların gördükleri işte aşırı derecede kullanıldıklarını gösterir. Bir bitki. 5) Tersi içine su konan kap. Ekinlerin taneleri taşıyan koçanı. 6) En yüksek rütbeli general. Açgözlülük. 7) İslâmlıkta ölmüşlere okunur. Bir nota. 8) Tersi kısa zaman. Bayağı keçinin tüyü. Adele. 9) Anadolu'da kurulmuş bir İlkçağ devleti. Tersi onuncu. 10) Düz yer, ova. Yağma.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) Yaşayan en ünlü ressamlardan biri. Bir müzik âleti. 2) Üyeler. Babalardan ve büyükbabalardan her biri. 3) Saudi Arabistan'ın başkenti. Bir şeyin önceden bulunduğu yerde bıraktığı. 4) İri, kart. Anıt olarak yapılan ya da şenliklerde yer yer caddelere kurulan kemer. 5) Tersi masallarda adı geçen ünlü dağ. Demokrasilerde dördüncü kuvvet olarak kabul edilir. 6) Vilâyet Yetkin, erişkin. 7) İçinde bulunduğu kaba sığmayan. Eski Mısır mabudu. 8) Horozu çok olan yerde geç olur. Geçirimsiz yumuşak bir toprak. 9) Bir emir. El yerine iş gören bir âlet. 10) Su. Bir ay.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA : 1) TARİH. ATİK. 2) EZOP. AFİ. 3) AK. İPATLA. 4) PAK. AÇAK. 5) ERİK. AR. UT. 6) ZABİT. HARA. 7) GALATA. AH. 8) KÖR. KANAL. 9) AZ. TIKAÇ. 10) MAMA. IYA.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) TRAPEZ. KAZ. 2) KARAGÖZ. 3) RE. KİBAR. 4) İZİ. KİL. TA. 5) HOPA. TAKIM. 6) PAÇA. TAKA. 7) TARHANA. 8) TALK. AÇI. 9) İFA. UTAH. LA.

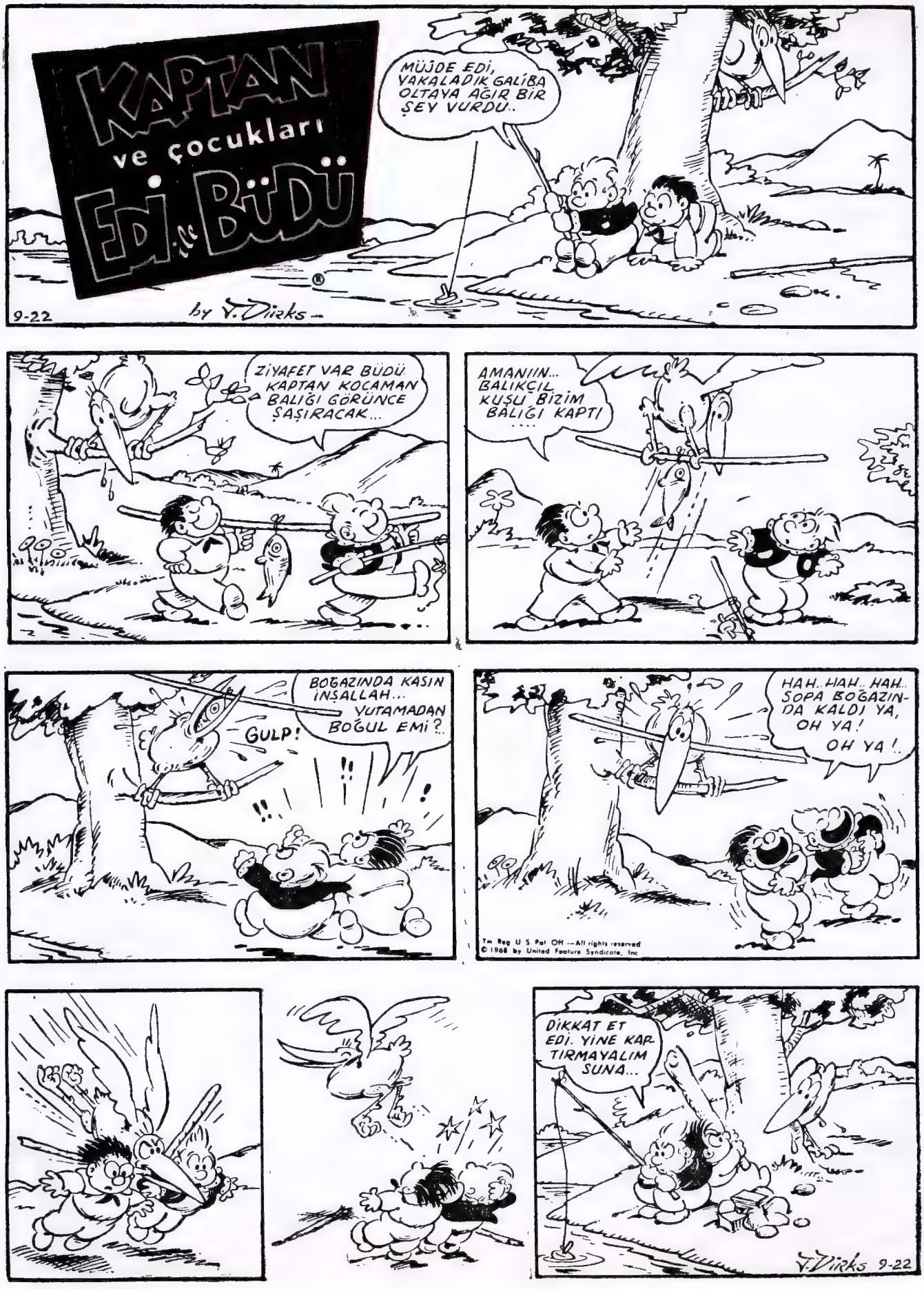
KAPTAN
ve çocukları
EDİ BÜDÜ
MÜJDE EDİ, YAKALADIK GALİBA OLTAYA AĞIR BİR ŞEY VURDU..
9-22
by V. Dirks
ZİYAFET VAR BÜDÜ. KAPTAN KOCAMAN BALIĞI GÖRÜNCE ŞAŞIRACAK...
AMANIIN... BALIKÇIL KUŞU BİZİM BALIĞI KAPTI ....
BOĞAZINDA KASIN İNŞALLAH... YUTAMADAN BOĞUL EMİ?..
GULP!
HAH..HAH..HAH.. SOPA BOĞAZINDA KALDI YA, OH YA!
OH YA!..
Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc
DİKKAT ET EDİ. YİNE KAPTIRMAYALIM SUNA...
V. Dirks 9-22

bu hafta doğan KARDEŞLER

James WATT (Greenock - 22 Ocak 1736)

İskoçya'lı ünlü bir makina mühendisi ve mucididir. Çift etkili buhar makinesinin projesini çizmiştir. Buharla ısıtma sistemini kuran da odur. 1819'da ölmüştür.

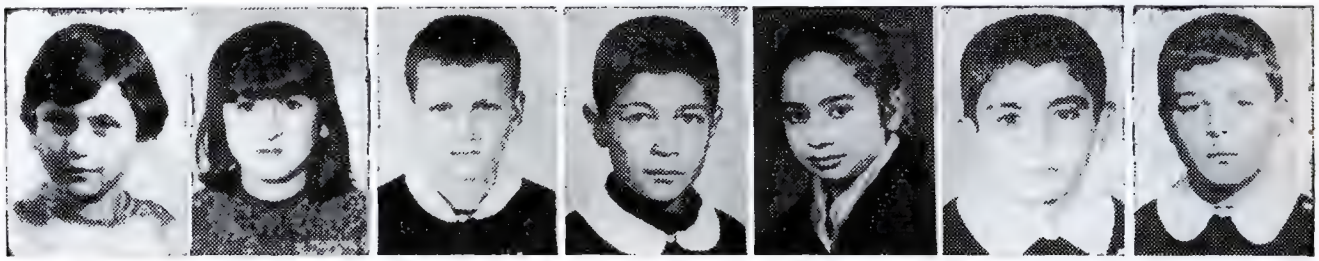

SEDEF ŞENBAY — İstanbul 20.1.60
NİLGÜN COŞAR — İstanbul 23.1.56
ERKAN KIRKOÇOĞLU — Giresun 22.1.58
★ FATİH YANIK — Akşehir 24.1.58
SUNAY ELGİN — İstanbul 24.1.57
ADİL ÖĞÜT — Göksun 26.1.60
ERDAL GÜRSU — Şebinkarahisar 24.1.57

★ İNCİ SAYIN — Yassıviran 22.1.57
AHMET SELEK — Adana 26.1.61
NECİP TANDOĞAN — Adana 25.1.58
ATİLLÂ ERBAŞ — Ankara 22.1.60
AYŞEGÜL ALACA — İstanbul 20.1.57
ASİL ŞENOL — İstanbul 22.1.60
ARDA RENKVER — Istanbul 23.1.58

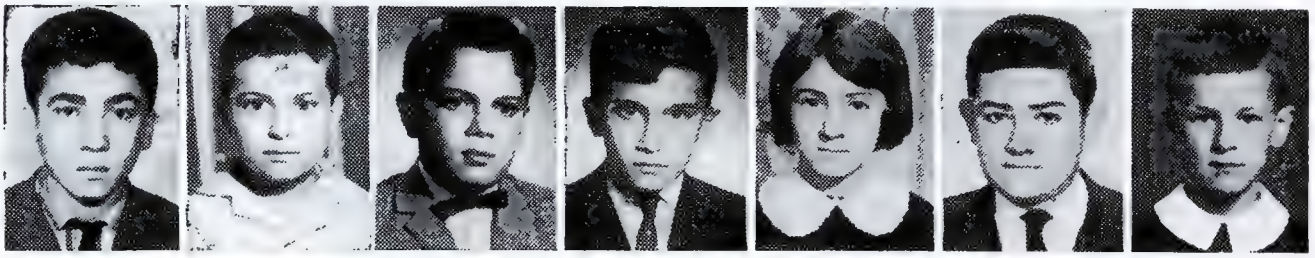

ERDOĞAN ERYÜREKLİ — Ceyhan 24.1.54
NAZMİ UYGUR — İzmir 20.1.59
ÖMER TELLİ — Erzurum 21.1.58
ESEDULLAH TÜRKKAN — Diyarbakır 20.1.58
★ MEHTAP ARIKAN — Maraş 21.1.58
MEHMET GÜRKAN — Kayseri 25.1.54
BEKİR ALP — Istanbul 24.1.60

ERCUMENT ŞAHİN — İstanbul 21.1.58
MİTHAT HANTAL — İzmir 25.1.58
ORHAN OKUTUCU — Gaziantep 20.1.53
NEZİH YÜCEDINÇ — Eskişehir 26.1.58
EGE KUMCU — İstanbul 26.1.61
★ KEMAL BİNGOR — Karabük 20.1.58
METE ÇELİKTİN — Ankara 21.1.59

AHMET İÇORAL (İzmit - 21.1.59), M. ALİ ŞEKEROĞLU (İstanbul - 24.1.55), ★ LEVENT TOK (Tire - 21.1.59), İBRAHİM BULBUL (Hendek - 23.1.56), FİGEN MEYDANOĞLU (İstanbul - 22.1.59), ZÜMRÜT BAYSAN (Pendik - 25.1.58), UĞUR GÜRSES (Ankara - 24.1.62), MUSTAFA ÇELİKER (Beyşehir - 25.1.53), ★ SEMA KÜÇÜKÇINAR (Ankara - 25.1.55), FARUK SİLE (İstanbul - 22.1.58), BULENT CAN (Kırklareli - 23.1.54), MEHMET EREN (Cide - 26.1.57), AYDOĞAN MEŞELİ (Midyat - 22.1.60), AHMET KOBAN (Ankara - 20.1.52), ★EMİN GÖLÖNÜ (Ankara - 25.1.53), FAZIL AKSOY (Görele - 21.1.54), İSMAİL KILIÇARSLAN (Zonguldak-25.1.54), MERAL GÜLEÇ (İstanbul-26.1.56), SİTARE KESLER (Karabük - 20.1.56), YAŞAR TINAR (Burdur - 26.1.55), NACİ ERDEM (Şarkışla - 22.1.61), BETÜL SAVRAN (Akçakoca - 24.1.61), YELİS KİRİŞÇİ (Ankara - 25.1.58) AYHAN PULUR (Erzurum - 24.1.58), FERZAN UĞURDAĞ (Ankara - 25.1.59), ★ BARIŞ ALPTEKİN (Manisa-22.1.59), NEZAHAT KARAMAN (Görele - 25.1.58), AYTEKİN EKDİ (Ankara - 20.1.59), ALPKUN ALPDENİZ (İstanbul - 21.1.61), GÜRSEL KARAGÖZ (Bolu - 22.1.61), ★ SEMİH DOĞAN (Samsun - 24.1.59), ERDOĞAN ERYILMAZ (Mersin - 20.1.55), HAYAT NOHUT (Antakya - 20.1.58), HALİM KURTOĞLU (Şebinkarahisar 20.1.52), MEHMET YAZICIOĞLU (Amasya - 25.1.57), AHMET ŞEKERCİOĞLU (Kayseri - 21.1.59), SERAP ŞAHİNER (Ankara - 23.1.57), SARPER ÜÇÜNCUOĞLU (Trabzon - 26.1.59), ZEYNEP ÇAŞKA (Gürsu-20.1.55), ADNAN ARIKAN (Maraş - 26.1.56), SERDAR AYDIN (Vize - 22.1.59), NİYAZİ KAYNAK (İstanbul - 24.1.60), ★ FATMA IŞIK (Üsküdar - 20.1.58), NURAY ÖZÜ (Aydın - 26.1.58), LEVENT ERCAN (Ankara - 23.1.56), MEHMET BAŞA-

(Devamı 18'inci sayfada)

NASREDDİN HOCA

SAHTE HEKİM

Yz. NECDET RÜŞTÜ EFE
Çiz. SEDAT ALKAN

OKUYUCU KÖŞESİ

YAZI GÖNDEREN KARDEŞLER
Mektup zarflarının üzerine
DOĞAN KARDEŞ
«Okuyucu Köşesi» P. K. 1146
İSTANBUL
adresini yazmayı unutmayın.

BAYRAM HAFTASI

Dolmuş durağından yukarı çıkıyorum. Köşedeki ihtiyar kestanecinin yanık sesi, yanık kestane kokusuna karışıyor... ve insanlar... insanlar...

Sel gibi bir insan kalabalığı... Kimi bir taşıttan iniyor, kimi okuldan çıkmış, kimi sinemaya giriyor... Sonra o dükkânlara girip çıkanlar... Bu insanların çoğu sanki başıboş, işsiz güçsüz. Her yer ağzına kadar insanla dolup dolup boşalıyor.

Bir ayakkabıcı dükkânına giriyoruz: Kendine özgü, hoş bir koku. Şuradaki hanım bir türlü pabuç beğenemiyor, oradaki bey fiyatlardan yakınıyor... Ayakkabıcının alnından şıp şıp ter damlıyor...

Hemen dışarı çıkıyoruz. Karşıya geçmek mi? Nerde!.. Adım atılacak gibi değil, arabalardan, insanlardan. Etrafta bir uğultu, bir kaynaşma... Renk renk, ışık ışık, cıvıl cıvıl dükkânlar... Adı üstünde: Bayram haftası...

BARİKA GÖNCÜ
(Yeşil Çeşme sok. Birlik apt. 10/10, Göztepe - İSTANBUL)

NEZİH ÇARŞIBAŞI: Nisbetiye cad. No. 9, Levent - İSTANBUL. **(16 yaşında. Pul biriktiriyor, gitar çalıyor. Batı müziğinden ve amatör radyoculuktan hoşlanıyor.)**

RECEP DEMİR : Şehresmi mah. Yusuf Ziya Paşa sok. No. 40, Fatih - İSTANBUL. **(16 yaşında, lise öğrencisi. Pul ve para koleksiyonu yapan arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

TACETTİN IŞIK: 569. sok. No: 3, Şirinyer - İZMİR. **(Şiirden ve müzikten hoşlanıyor, sporla ilgileniyor.)**

MACİT KÖSE : Eşrefiler cad. No: 14 - BURSA. **(17 yaşında. Batı müziğini ve resim yapmayı seviyor, voleybol ve basketbol oynuyor.)**

RECEP YURTSEVEN : Eskişehir Ticaret Lisesi, 2/E, No. 219 - ESKİŞEHİR. **(13 yaşında. Spora ve pulculuğa meraklı. Yurt içindeki ve dışındaki kardeşleriyle Türkçe ve Fransızca mektuplaşmak istiyor.)**

SELOMO ÇIPRUT: Şair Ziya Paşa Cad No 20/1 - İSTANBUL. **(15 yaşında. Orta son öğrencisi Resimden hoşlanıyor Yurt içindeki ve dışındaki arkadaşlarla Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

İŞTAR GÖZAYDIN: Bahariye Cad. Şair Lâtifi sokak Tanrıverdi Ap. Kadıköy - İSTANBUL **(9 yaşında, Pul biriktiriyor. Yaşıtlarıyla çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

ENVER ALTAN: Tokat Merkez Ortaokulu, 3/H, No. 713 - TOKAT **(17 yaşında. Pul, kartpostal biriktiriyor ve değişmek istiyor.)**

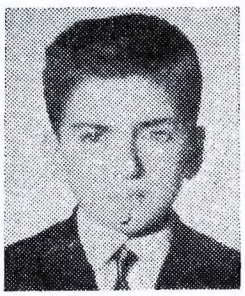

SAFFET POZANTI
Fatih cad. No: 1/3 -YALOVA)

KIŞ GELİYOR

Kış geliyor, kapandı herkes evine,
Kediler soba başına, köpekler kulübesine,
Kışın geçmesini bekliyor herkes,
Bakalım ne zaman gelecek nisan, mayıs...

ÇİÇEKLER

Ben çiçekleri çok seviyorum;
Çiçek gördüm mü hiç dayanamıyorum,
Hemen koşup koparıyorum!

ANNE

Herkesten çok severim,
Her sözünü dinlerim,
Sen gezmeğe gidersin,
Ben yolunu gözlerim...
Beni büyüten sensin,
Güzel yollar öğretensin,
Hayatta can verensin,
Sen biricik annemsin.

GÖKSEL MURADOĞLU — ÇORLU

DERE

Köyümüzün içinden
Küçücük bir derecik
Şırıl şırıl akıyor.
Bu dereye her geçen
Dönüp dönüp bakıyor.

SİBEL MURADOĞLU — ÇORLU

YENİ YIL

Yeni bir yıl geldi, 31 Aralıkta,
Herkes umutlu, herkes sevinçli,
Büyüdük bir yaş daha,
Her yıl olduğu gibi.

ÖZDEN ÖRER — ANKARA

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER (Baştarafı 15'inci sayfada)

LAR (Ankara - 20.1.59), MERİH BAŞALAR (Ankara - 20.1.59), OKTAY GÜRPINAR (Ankara - 25.1.59), ÖNDER GERAY (Eskişehir - 25.1.59), OĞUZ KILIÇ (Ayvacık - 24.1.61), FİGEN ALBAY (İstanbul - 25.1.57), ASLIHAN ALTUĞ (İstanbul - 24.1.58), YELDA GERELİ (Denizli - 23.1.61), NİLGÜN İÇELLİOĞLU (Ödemiş - 25.1.60), CEMAL YAVUZ (Mardin - 26.1.57), MUKADDES KISAKAVAK (İstanbul - 25.1.58).

NOT : Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (★) İşaretliler kur'ada doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

Bilmece Bildirmece

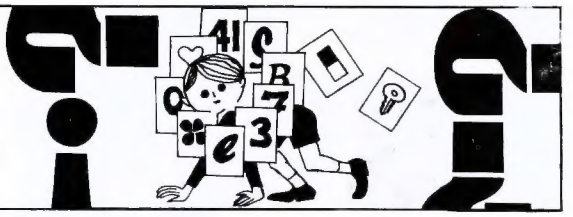

Doğan Kardeş
UNIVERSAL KİTAP KUPONU
20
Kupon
Doğan Kardeş
DOĞUM GÜNÜ HEDİYE KUPONU
Doğan Kardeş
PARA BİRİKTİRME FİŞİ
3

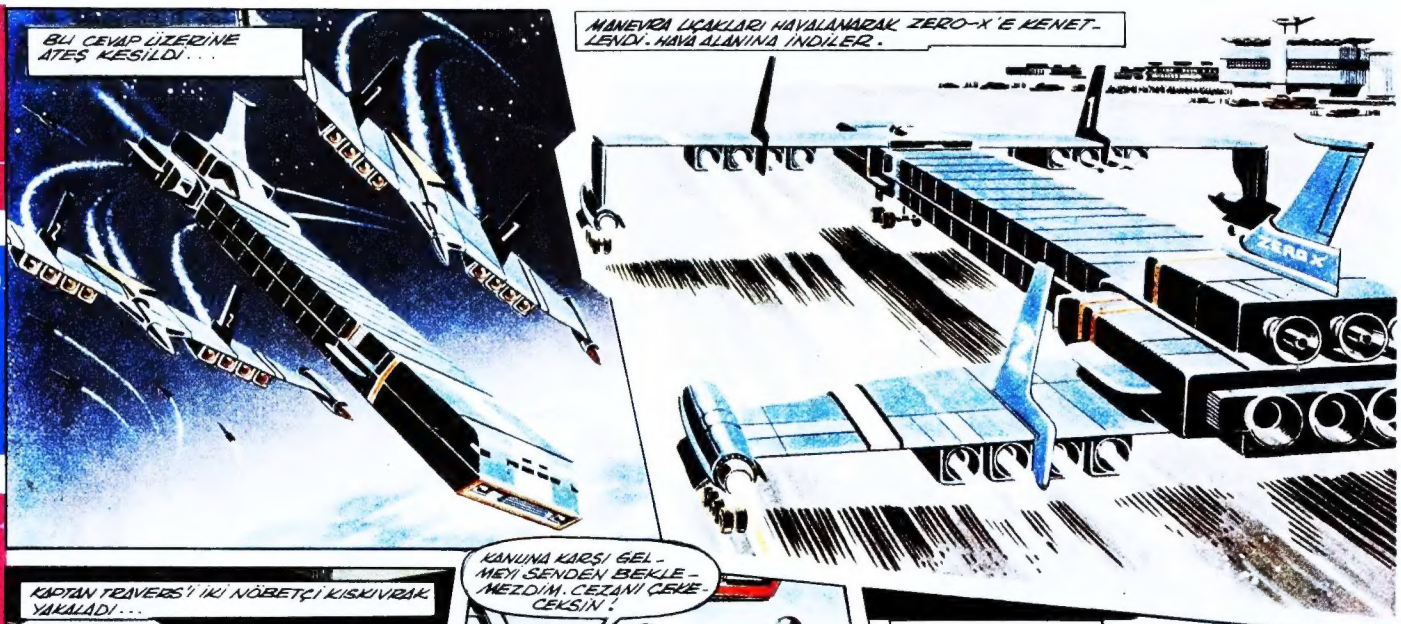

HAFTAYA YENİ MACERA : SATÜRN'ÜN SIRRI....